

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова правління
ПрАТ «АСК «НІГО Україна»

Гордієнко І.М.

рішення (наказ) про затвердження Правил №75
від «14» червня 2019 року

**ПРАВИЛА ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ВИДАНИХ ГАРАНТІЙ
(ПОРУК) ТА ПРИЙНЯТИХ ГАРАНТІЙ**

Київ - 2019 р.

ЗМІСТ

1. Загальні положення. Основні терміни та визначення	3
2. Предмет договору страхування	7
3. Порядок визначення розмірів страхових сум. Франшиза	7
4. Страховий ризик та страховий випадок	7
5. Виключення із страхових випадків і обмеження страхування	8
6. Страхові тарифи. Страховий платіж	9
7. Строк та місце дії договору страхування	10
8. Порядок укладання договору страхування	10
9. Права та обов'язки сторін договору страхування	11
10. Дії страхувальщика у разі настання страхового випадку. Перелік документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків	12
11. Порядок і умови виплати страхового відшкодування	13
12. Строк прийняття рішення про здійснення або відмову в здійсненні страхових виплат	13
13. Причини відмови у виплаті страхового відшкодування	14
14. Порядок внесення змін в умови договору страхування	14
15. Умови припинення договору страхування	15
16. Порядок вирішення спорів	15
17. Особливі умови	16
Додаток №1 до Правил добровільного страхування виданих гарантій (порук) та прийнятих гарантій «Базові страхові тарифи з добровільного страхування виданих гарантій (порук) та прийнятих гарантій»	17

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ.

1.1. Відповідно до цих Правил ПрАТ «АСК «ІНГО Україна», далі по тексту – Страховик, укладає договори добровільного страхування виданих гарантій (порук) та прийнятих гарантій, далі по тексту – Договір страхування, з юридичними особами або дієздатними фізичними особами, далі по тексту – Страхувальники.

1.2. Страхувальниками згідно з цими Правилами можуть бути:

1.2.1. Гаранті, Поручителі – банки або інші суб'єкти підприємництва, а також Поручителі – фізичні особи, які відповідно до законодавства надають Гарантії/Поруки боржникам (принципалам) – юридичним особам всіх форм власності, фізичним особам-підприємцям, фізичним особам;

1.2.2. боржники (принципали) – суб'єкти підприємництва (юридичні особи, фізичні особи-підприємці), фізичні особи, які зобов'язані на основі цивільно-правової угоди виконати обов'язки перед кредитором у визначених обсягах і термінах;

1.2.3. кредитори (бенефіціари) – юридичні особи всіх форм власності (у тому числі банки), фізичні особи-підприємці, які отримують Гарантію як забезпечення і мають повноваження на отримання оплати зобов'язання і які є одержувачами платежу за Гарантією у випадку несплати боржником (принципалом) вартості свого зобов'язання у визначених обсягах і термінах.

1.3. У разі, якщо Страхувальником є Гарант/Поручитель, він укладає Договір страхування на свою користь.

У разі, якщо Страхувальником є боржник (принципал), він може укласти Договір страхування на користь Гаранта або кредитора (бенефіціара) (Вигодонабувачів згідно з пунктом 1.4. Правил).

У разі, якщо Страхувальником є кредитор (бенефіціар), він може укласти Договір страхування як на свою користь, так і на користь Гаранта (Вигодонабувача згідно з пунктом 1.4. Правил).

1.4. При укладанні Договору страхування згідно з цими Правилами Страхувальник може призначати юридичних або фізичних осіб (Вигодонабувачів), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування. Страхувальники можуть змінювати Вигодонабувачів у Договорі страхування до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування.

1.5. У цих Правилах нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:
Банківська Гарантія – засіб забезпечення виконання господарських зобов'язань шляхом письмового підтвердження (Гарантійного листа) банком, іншою кредитною установою, страховою компанією про задоволення вимог управленої сторони у розмірі повної грошової суми, зазначеної у письмовому підтвердженні, якщо третя особа (зобов'язана сторона) не виконає вказане у ньому певне зобов'язання, або настануть інші умови, передбачені у відповідному підтвердженні.

Зобов'язання за Банківською Гарантією виконується лише на письмову вимогу управленої сторони та у межах строку, на який її видано.

Гарант має право висунути управленій стороні лише ті претензії, висунення яких допускається Гарантійним листом. Зобов'язана сторона не має права висунути Гаранту заперечення, які вона могла б висунути управленій стороні, якщо її договір з Гарантом не містить зобов'язання Гаранта внести до Гарантійного листа застереження щодо висунення таких заперечень.

Розрізняють такі основні види внутрішньодержавних та міжнародних Банківських Гарантій: Гарантія платежу (Гарантія оплати, Платіжна Гарантія), Тендерна (Конкурсна) гарантія, Гарантія виконання (Контрактна Гарантія), Гарантія повернення авансу (платежу), Митна гарантія, Судова гарантія, Гарантія для забезпечення виконання зобов'язань тур операторів та турагентів та інші.

До відносин Банківської Гарантії застосовуються відповідні положення Цивільного та

Господарського Кодексу України.

Бенефіціар, кредитор – особа, яка бере Гарантію (Поруку) як забезпечення і має повноваження на отримання оплати зобов'язання і яка є одержувачем платежу за Гарантією (порукою) у випадку несплати боржником вартості свого зобов'язання у визначеному обсязі і терміні.

Боржник, принципал – особа, яка зобов'язана на основі цивільно-правової угоди брати на себе зобов'язання про надання своєму кредитору (контрагенту) вартості свого зобов'язання у визначеному обсязі і терміні.

Гарантія за вимогою – Гарантія, згідно з умовами якої Гарант зобов'язаний здійснити платіж на першу вимогу кредитора (бенефіціара), представлену в письмовій формі.

Безвідклична банківська гарантія – Гарантія, яка не може бути відізнана банком-Гарантом, а її умови не можуть бути змінені без попередньої згоди кредитора (бенефіціара).

Безумовна гарантія – Гарантія, за якою Гарант виконує свої зобов'язання перед кредитором (бенефіціаром) після отримання його простої, нічим не обумовленої вимоги.

Відклична банківська гарантія – Гарантія, яка може бути відізнана або її умови можуть бути змінені банком-Гарантом без попереднього повідомлення кредитора (бенефіціара).

Вигодонабувач – фізична або юридична особа, призначена Страхувальником при укладенні Договору страхування для одержання страхового відшкодування при настанні страхового випадку. Страхувальник може змінити Вигодонабувача до настання страхового випадку, якщо інше не встановлено Договором страхування.

Гарантія (Гарантійний лист) – згідно із Главою 49 Цивільного Кодексу України один із видів забезпечення виконання зобов'язання. Документ, за яким банк або інша фінансова установа (Гарант) гарантує перед кредитором (бенефіціаром) виконання боржником (принципалом) свого обов'язку.

Гарант безумовно гарантує – як першочерговий відповідач, а не просто як поручитель – здійснення відповідних та вчасних виплат сум, передбачених Гарантійною угодою, або у зазначений термін, або до цього терміну, а також пунктуальне виконання боржником (принципалом) зобов'язання, забезпеченого Гарантією.

Вимога кредитора (бенефіціара) до Гаранта про сплату грошової суми відповідно до виданої ним Гарантії пред'являється у письмовій формі. До вимоги додаються документи, вказані в Гарантії.

Гарантія діє протягом строку, на який вона видана. Кредитор (бенефіціар) може пред'явити вимогу до Гаранта у межах строку, встановленого у Гарантії, на який її видано.

Гарантія виконання, Контрактна гарантія (англ. – performance guarantee/performance bond) – зобов'язання банку, що забезпечує належне постачання товару, виконання робіт, надання послуг, наприклад у частині дотримання термінів постачання, усунення недоліків проданого товару тощо. Такі гарантії захищають інтереси імпортера (покупця або замовника) і використовуються при постачанні комплектних об'єктів.

Гарантія забезпечення позову – Гарантія, що застосовується у разі накладення арешту на майно (товар). Особа може виставити Гарантію й одержати право розпоряджатися даним майном (товаром) на власний розсуд.

Гарантія для забезпечення виконання зобов'язань туроператорів та турагентів – Гарантія банку, що надається туристичним операторам та туристичним агентам для фінансового забезпечення їхньої цивільної відповідальності перед туристами відповідно до статті 15 Закону України "Про туризм".

Гарантія коносаменту – Гарантія, що передбачає виконання зобов'язань перевізником вантажу (відшкодування збитків) у разі передавання ним товару без коносаменту, що позначає передавання прав на цей товар.

Гарантія платежу, Гарантія оплати, Платіжна Гарантія – зобов'язання банку, що забезпечує платіж за будь-якими договорами (зокрема, за договором кредиту), але найчастіше використовується за експортних операцій. У цьому разі банк гарантує своєчасну

оплату заборгованості експортереві за поставлений товар, виконану роботу або надану послугу. Така Гарантія використовується часто як забезпечення, коли між експортером та імпортером застосовується форма розрахунків за допомогою документарного інкасо. До цього виду Гарантій можна також віднести випадки, коли банк гарантує вексельне поручництво (аваль) або своєчасне відкриття документарного акредитива.

Гарантія повернення авансу (платежу) – зобов'язання банку, видане за наказом продавця, що отримує аванс від покупця, повернути аванс покупцю у випадку невиконання продавцем контрактних зобов'язань з постачання товару/надання послуг/робіт. Гарантія зменшується (якщо це зазначено в тексті гарантії) в міру постачання товару, виконання роботи або надання послуги.

Гарант – банк або інша установа, яка відповідно до законодавства надала боржнику (принципалу) письмову Гарантію (письмове зобов'язання) сплатити кредитору (бенефіціару) відповідно до умов гарантійного зобов'язання суму грошових коштів при пред'явленні кредитором (бенефіціаром) письмової вимоги про її сплату у разі невиконання боржником (принципалом) своїх зобов'язань.

Договір про надання Банківської Гарантії (Договір Гарантії, Гарантійна угода) – договір, що укладається при видачі Банківської Гарантії і який є обов'язковою умовою її надання, в якому визначається порядок видачі Банківської Гарантії, її умови, умови оплати та взаємна відповідальність сторін, вид забезпечення та інші умови.

Договір страхування – це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату Страхувальнику або іншій особі, визначеній у Договорі страхування Страхувальником, на користь якої укладено Договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови Договору страхування.

В даних Правилах Договір страхування – це Договір добровільного страхування виданих Гарантій (Порук) та прийнятих Гарантій.

Забезпечена Гарантія – Гарантія, яка має забезпечення у вигляді ліквідної застави та яка вимагається Гарантом для зниження ступеня ризику при наданні Гарантії.

Збитки – втрати, які Страхувальник (Вигодонабувач) зазнав при настанні страхового випадку.

Згідно з умовами Договору страхування, укладеного на підставі даних Правил, Страховик при настанні страхового випадку може відшкодувати Страхувальнику як прямі, так і непрямі збитки (якщо відшкодування непрямих збитків передбачено Договором страхування), розмір яких визначається Страховиком згідно з цими Правилами і Договором страхування.

Контргарантія (Супергарантія, Непряма гарантія) – Гарантія, яку надає банк принципала (банк-поручитель), доручаючи своєму банку-кореспонденту виставити пряму Гарантію на користь бенефіціара під повну відповідальність поручителя.

Ліміт відповідальності Страховика – максимальна грошова сума, в межах якої Страховик зобов'язаний провести виплату страхового відшкодування.

Митна гарантія – Гарантія, що надається банком для забезпечення оплати митних платежів і найчастіше застосовується при ввезенні товарів у митному режимі тимчасового ввезення або транзиту як забезпечення вивезення товарів за межі митної території держави.

Незабезпечена гарантія – Гарантія, яка не має забезпечення у вигляді ліквідної застави.

Неплатоспроможність – неспроможність суб'єкта підприємництва виконати після настання встановленого строку сплати грошові зобов'язання перед кредиторами, в тому числі по заробітній платі, а також виконати зобов'язання щодо сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, податків і зборів (обов'язкових платежів) не інакше як через відновлення платоспроможності.

Порука – згідно із главою 49 Цивільного Кодексу України один із видів забезпечення

виконання зобов'язання, за яким Поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання боржником свого обов'язку.

Порукою може забезпечуватися виконання зобов'язання боржником частково або у повному обсязі.

У разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і Поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено додаткову (субсидіарну) відповідальність Поручителя.

Поручитель відповідає перед кредитором у тому ж обсязі, що і боржник, включаючи сплату основного боргу, процентів, неустойки, відшкодування збитків, якщо інше не встановлено договором Поруки.

До Поручителя, який виконав зобов'язання, забезпечене Порукою, переходять усі права кредитора у цьому зобов'язанні, в тому числі й ті, що забезпечували його виконання.

Поручитель – особа, яка частково або повністю прийняла на себе відповідальність перед кредитором за виконання боржником своїх зобов'язань. Поручителем може бути одна особа або кілька осіб. Особи, які спільно дали Поруку, відповідають перед кредитором солідарно, якщо інше не встановлено договором Поруки.

Правила – Правила добровільного страхування виданих гарантій (порок) та прийнятих гарантій ПрАТ «АСК «ІНГО Україна».

Пряма (Проста) гарантія – Гарантія, що надається банком безпосередньо на користь кредитора (бенефіціара).

Сторони – Страховик та Страхувальник за Договором страхування.

Страховик – ПрАТ «АСК «ІНГО Україна».

Страхувальник – дієздатна фізична або юридична особа, яка уклала із Страховиком Договір страхування.

Страхова сума – грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

Страхова виплата – грошова сума, яка виплачується страховиком відповідно до умов Договору страхування при настанні страхового випадку.

Страхове відшкодування – страхова виплата, яка здійснюється страховиком у межах страхової суми за договорами майнового страхування і страхування відповідальності при настанні страхового випадку.

Страховий акт – документ, що складається Страховиком при настанні страхового випадку і який разом із заявою Страхувальника про виплату страхового відшкодування є підставою для здійснення цієї виплати. Страховий акт складається на підставі документів про причини, обставини страхового випадку і розмір збитку.

Страховий випадок – подія, передбачена Договором страхування, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику або іншій третій особі (Вигодонабувачу).

Страховий платіж (Страховий внесок, Страхова премія) – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний сплатити Страховику згідно з Договором страхування.

Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий тариф – ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Судова гарантія – Гарантія, що передбачена законодавствами деяких держав для забезпечення витрат процесу і сторін під час здійснення судочинства.

Тендерна (Конкурсна) гарантія – зобов'язання банку, видане стороні, яка бере участь у тендері (конкурсі), на користь сторони, яка організовує тендер (конкурс), виплатити останній певну суму у разі відмови учасника тендера від участі в конкурсі протягом терміну дії його конкурсної пропозиції, або у разі виграшу таким учасником тендеру і його відмови від укладання договору.

Умовна гарантія – Гарантія, згідно з умовами якої банк-Гарант виконує свої зобов'язання перед кредитором (бенефіціаром) після отримання його вимоги, в якій він повинен зазначити причину цієї вимоги, а також налати документи, що підтверджують невиконання боржником (принципалом) умов, які забезпечує Гарант.

Франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з Договором страхування.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

2.1. Предметом Договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону і пов'язані зі збитками:

- завданими Страхувальнику (кредитору) внаслідок невиконання (неналежного виконання) гарантом (поручителем) своїх зобов'язань в обсязі та в строки, що визначені в його гарантії (договорі поруки);

- завданими Страхувальнику (гаранту, поручителю) внаслідок невиконання (неналежного виконання) боржником своїх зобов'язань перед кредитором в обсязі та в строки, що визначені в договорі.

3. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ. ФРАНШИЗА.

3.1. Розмір страхової суми визначається за домовленістю між Страховиком та Страхувальником під час укладання Договору страхування або внесення змін до Договору страхування.

3.2. Страхова сума за Договором страхування визначається:

3.2.1. у розмірі або в межах суми, на яку видано Гарантію;

3.2.2. у розмірі або в межах суми, на яку видано Поруку.

В межах страхової суми Договором страхування можуть бути встановлені Ліміти відповідальності Страховика по окремим страховим випадкам, групам страхових випадків, боржникам (принципалам).

3.3. Умовами Договору страхування може бути передбачена франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з Договором страхування.

3.4. Франшиза може бути умовною або безумовною і встановлюватися як у відсотках від страхової суми, так і в грошовому виразі.

4. СТРАХОВИЙ РИЗИК ТА СТРАХОВИЙ ВИПАДОК.

4.1. В частині добровільного страхування виданих Гарантії (Порук) страховим ризиком є ризик здійснення виплати Гарантом (Поручителем) суми Гарантії (Поруки) у разі, якщо боржник (принципал) не може виконати свої зобов'язання перед кредитором (бенефіціаром) внаслідок настання:

а) неплатоспроможності боржника (принципала) – суб'єкта підприємництва, юридично підтвердженої відповідно до чинного законодавства України;

б) тимчасової (фактичної) неплатоспроможності боржника (принципала) – суб'єкта підприємництва або фізичної особи на підставах, передбачених чинним законодавством;

в) смерті боржника (принципала) – фізичної особи.

Тимчасова (фактична) неплатоспроможність боржника (принципала) вважається такою, що наступила, якщо боржник (принципал) прострочив виконання зобов'язання перед кредитором (бенефіціаром) або виконав його не у повному обсязі.

4.2. В частині добровільного страхування прийнятих Гарантії страховими ризиками є:

4.2.1. ризик неплатоспроможності Гаранта, підтвердженої відповідно до чинного законодавства України;

4.2.2. ризик тимчасової (фактичної) неплатоспроможності Гаранта на підставах, передбачених чинним законодавством, внаслідок чого він не може виконати прийняті на

себе зобов'язання за Гарантією або Поручкою.

Тимчасова (фактична) неплатоспроможність Гаранта вважається такою, що наступила, якщо Гарант прострочив виконання зобов'язання перед кредитором (бенефіціаром) або виконав його не у повному обсязі.

4.3. В частині добровільного страхування виданих Гарантії (Порук) страховими випадками є збитки Страхувальника – Гаранта (Поручителя), яких він зазнав внаслідок здійснення виплати суми Гарантії (Поруки) кредиторю (бенефіціару) у разі, якщо боржник (принципал) не може виконати свої зобов'язання перед кредитором (бенефіціаром) з причин, що зазначені у пункті 4.1 Правил.

4.4. В частині добровільного страхування прийнятих Гарантії страховим випадком є збитки Страхувальника – кредитора (бенефіціара), яких він зазнав внаслідок неможливості для Гаранта виконати прийняті на себе зобов'язання по виплаті суми Гарантії при настанні подій, зазначених у пункті 4.2 Правил, у разі, якщо боржник (принципал) прострочив виконання зобов'язання перед кредитором (бенефіціаром) або виконав його не у повному обсязі.

4.5. Конкретний перелік страхових ризиків і страхових випадків узгоджується страховиком і Страхувальником при укладанні Договору страхування і зазначається в Договорі страхування.

5. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ.

5.1 Страховик не відшкодовує збитки Страхувальника, які є прямими чи опосередкованими наслідками:

- а) недотримання Страхувальником або його представниками вимог законодавства;
- б) невиконання будь-яких зобов'язань, що не покриваються страхуванням, з будь-яких причин кредитором (бенефіціаром) або його представниками;
- в) неплатоспроможності кредитора (бенефіціара) незалежно від моменту її виникнення.

5.2. Страхове відшкодування не виплачується, якщо:

- а) у вимозі кредитора (бенефіціара) до Гаранта (Поручителя) або у доданих до неї документах не зазначено, у чому полягає порушення боржником (принципалом) основного зобов'язання, забезпеченого Гарантією (Поручкою), або вимога або додані до неї документи не відповідають умовам Гарантії (Поручкою);
- б) вимога до Гаранта (Поручителя) пред'явлена поза строком, на який видано Гарантію (Поруку) і який в ній (ньому) встановлено;
- в) Гарант відмовився від задоволення вимоги кредитора (бенефіціара) (у випадках, передбачених чинним законодавством), крім випадків, передбачених пунктами 4.2.1 та 4.2.2 Правил та/або Договором страхування; Гарант повинен протягом 5 календарних днів повідомити кредитора про відмову від задоволення вимоги кредитора (бенефіціара).

5.3. Страховик не відшкодовує:

- а) збитки Гаранта (Поручителя), яких він зазнав внаслідок порушення Гарантом (Поручителем) свого обов'язку перед кредитором (бенефіціаром) (крім випадків, передбачених пунктами 4.2.1 та 4.2.2 Правил);
- б) збитки кредитора (бенефіціара) понад суму, на яку видано Гарантію (Поруку), або компенсація яких не передбачена Гарантією (Поручкою);
- в) витрати боржника (принципала) на оплату послуг Гаранта (Поручителя).

5.4. Не визнаються страховими випадками, якщо інше не обумовлено в Договорі страхування, події, зазначені в пунктах 4.3 та 4.4 Правил, якщо вони відбулися в результаті:

- а) воєнних дій, громадянської війни або їх наслідків, народних хвилювань, страйків, локаутів;
- б) конфіскації, реквізиції, арешту, знищення або пошкодження майна Гаранта

(Поручителя) за розпорядженням військової або цивільної влади;

в) протиправних дій терористичного спрямування (терористичних актів);

г) впливу ядерної енергії в будь-якій формі;

д) прийняття нормативно-правових актів, які унеможливають виконання Гарантом (Поручителем) своїх зобов'язань за Гарантією (Порукою), якщо інше не обумовлено у Договорі страхування.

5.5. Не є страховими випадки, що зазначені у пунктах 4.3 та 4.4 Правил, якщо кредитор (бенефіціар) або боржник (принципал) є дочірньою чи афілійованою особою по відношенню до Гаранта (Поручителя);

5.6. Страховиком не відшкодовуються непрямі збитки Страхувальника у вигляді:

а) будь-яких штрафних санкцій (неустойки, штрафу, пені), якщо інше не обумовлено Договором страхування;

б) втрат внаслідок інфляції, зміни в курсах валют, якщо інше не обумовлено Договором страхування;

в) матеріальної компенсації моральної шкоди у випадках, передбачених законодавством України;

г) витрат на будь-які збори, платежі або інші вартісні елементи Гарантії (Поруки), що не зазначені у Гарантії (Поруки).

5.7. Страхування не поширюється на Гарантії (Поруки), застраховані в іншого Страховика, якщо інше не передбачено Договором страхування.

5.8. Договором страхування можуть бути передбачені інші виключення та обмеження страхування, що не суперечать цим Правилам і законодавству України.

Конкретний перелік виключень зі страхових випадків та обмежень страхування зазначається у Договорі страхування.

6. СТРАХОВІ ТАРИФИ. СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ

6.1. Конкретний розмір страхового тарифу при страхуванні виданих гарантій (порок) та прийнятих гарантій визначається у Договорі страхування за згодою Сторін.

6.2. Базові річні страхові тарифи по добровільному страхуванню виданих гарантій (порок) та прийнятих гарантій зазначені у Додатку 1 до цих Правил.

6.3. При укладенні Договору страхування конкретний розмір страхового тарифу визначається за згодою сторін на підставі базових тарифів, але з урахуванням факторів, які можуть впливати на ступінь ризику настання страхових випадків: вид діяльності Страхувальника та/або гаранта (поручителя), фінансовий стан гаранта (поручителя), характер зобов'язань, що забезпечені гарантією, наявність чи відсутність в минулому страхових випадків тощо.

6.4. Страховий платіж за Договором страхування повинен бути сплачений Страхувальником одноразово за весь строк страхування, якщо інше не передбачено Договором страхування. Страхувальник має право, за погодженням зі Страховиком, на сплату страхових платежів частинами в строки, що обумовлені умовами Договору страхування.

6.5. Якщо, при внесенні страхового платежу частинами, на час настання страхового випадку:

6.5.1. Страхова премія сплачена не в повному обсязі, але строк сплати наступної частини страхового платежу не наступив, Страховик має право пропорційно зменшити виплату, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування;

6.5.2. Страхова премія сплачена не в повному обсязі і при цьому існує заборгованість зі сплати страхової премії за відповідний період, Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування або достроково припинити Договір страхування згідно його умов. Наслідки несплати страхового платежу частинами визначаються у Договорі страхування.

6.6. Страхувальники-резиденти мають право вносити платежі, згідно з укладеними Договорами страхування, лише у національній валюті України.
Страхувальники-нерезиденти мають право вносити платежі згідно з укладеними договорами страхування у національній валюті України або в іноземній валюті у випадках, передбачених законодавством України.

7. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

7.1. Строк дії Договору страхування встановлюється в межах строків дії письмової гарантії (договору поруки).

7.2. Договір страхування набирає чинності з дати, наступної за датою сплати 100% страхової премії або її першої частини (якщо Договором передбачена сплата страхової премії частинами), якщо інше не передбачено Договором страхування.

7.3. Місце дії Договору страхування – Україна, якщо інше не передбачено Договором страхування.

8. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

8.1. Для укладання Договору страхування Страхувальник подає Страховику письмову заяву за формою, встановленою Страховиком, або іншим чином заявляє про свій намір скласти Договір страхування.

8.2. Для оцінки страхового ризику Страховик має право запросити у Страхувальника наступні документи:

8.2.1. копію письмової гарантії (договору поруки);

8.2.2. документи, які містять факт та умови існування зобов'язань, що забезпечені гарантією (порукою);

8.2.3. баланс або довідку про фінансовий стан гаранта (поручителя), підтвержені аудитором (аудиторською фірмою).

Страховик також має право запросити інші документи та/або інформацію, необхідні для оцінки страхового ризику, або зменшити вимоги до вищезгаданих документів.

8.3. Страхувальник несе відповідальність за достовірність і повноту наданих ним даних.

8.4. Договір страхування укладається у письмовій формі. Факт укладення Договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору.

8.5. При укладанні Договору страхування Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховику відомі для нього обставини, що мають істотне значення для визначення імовірності настання страхового випадку і розміру можливих збитків від його настання (страхового ризику), якщо ці обставини не відомі та/або не можуть бути відомі Страховику. Істотними визнаються обставини, зазначені Страховиком у Договорі страхування та/або в заяві Страхувальника на страхування.

8.6. На підставі наданих документів та отриманої інформації сторони за взаємною згодою визначають страхову суму та узгоджують конкретний розмір страхового тарифу на підставі визначеного Страховиком ступеню страхового ризику.

8.7. Договір страхування, за яким проведена виплата страхового відшкодування, зберігає чинність до закінчення строку його дії в розмірі різниці між відповідною страховою сумою, обумовленою Договором страхування, і виплаченою сумою страхового відшкодування.

8.8. Будь-які зміни та доповнення до Договору страхування матимуть чинність у разі, якщо будуть здійснені в письмовій формі та підписані Страховиком та Страхувальником або їх уповноваженими особами.

8.9. За вимогою Страхувальника Страховик має прийняти рішення про зміни умов Договору страхування (внесення змін та/або доповнень), якщо в період його дії відбувається зміна

ступеню ризику або обсягу страхової відповідальності, при умові доведення доцільності та обґрунтованості даного коригування Страхувальником, або відмовити в коригуванні, якщо вимога Страхувальника є необґрунтованою і недоцільною.

8.10. У випадку втрати Страхувальником оригінального примірника Договору страхування йому видається дублікат. Після видачі дублікату втрачений оригінал Договору страхування вважається недійсним і страхове відшкодування за ним не здійснюється.

9. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

9.1. Страхувальник має право:

9.1.1. на отримання суми страхового відшкодування в межах страхової суми з врахуванням конкретних умов, обумовлених Договором страхування;

9.1.2. ініціювати внесення змін та (або) доповнень до умов Договору страхування, дострокове припинення дії Договору страхування за умови письмового повідомлення Страховика про причини прийняття такого рішення;

9.1.3. на дострокове припинення Договору страхування, якщо це передбачено умовами Договору страхування;

9.1.4. при укладанні Договору страхування призначати Вигодонабувача, який може зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування, а також змінювати його до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування;

9.1.5. оскаржити в судовому порядку відмову Страховика у здійсненні страхового відшкодування.

9.2. Страхувальник зобов'язаний:

9.2.1. своєчасно вносити страхові платежі;

9.2.2. при укладанні Договору страхування надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику;

9.2.3. при укладанні Договору страхування повідомити Страховика про інші діючі договори страхування щодо цього предмета Договору страхування;

9.2.4. вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

9.2.5. повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами страхування. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника.

9.3. Страховик має право :

9.3.1. перевіряти повідомлену Страхувальником інформацію, а також належне виконання останнім умов Договору страхування;

9.3.2. самостійно з'ясовувати причини і обставини страхового випадку, в т.ч. робити запити про відомості, пов'язані зі страховим випадком, у правоохоронні органи, банки, медичні заклади та інші підприємства, установи та організації, що володіють інформацією про обставини страхового випадку;

9.3.3. на дострокове припинення Договору страхування, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

9.4. Страховик зобов'язаний:

9.4.1. ознайомити Страхувальника з умовами та Правилами страхування;

9.4.2. протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування Страхувальнику;

9.4.3. при настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений Договором страхування строк. Страховик несе майнову відповідальність за

несвоєчасну виплату страхового відшкодування шляхом сплати Страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами Договору страхування або законом;

9.4.4. відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами Договору страхування;

9.4.5. за заявою Страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик переукласти з ним Договір страхування;

9.4.6. не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених законом.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страховика.

10. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ.

10.1. При настанні страхового випадку Страхувальник зобов'язаний:

10.1.1. вжити розумних, ефективних та посильних заходів в обставинах, що склалися, для зменшення можливих збитків, в т.ч. заходи для вимагання від гаранта (поручителя) виконання його обов'язків в строк;

10.1.2. протягом 2 (двох) робочих днів письмово сповістити Страховика про настання страхового випадку з детальним описом того, що сталося;

10.1.3. надати Страховикові всю доступну інформацію та всі належним чином оформлені документи, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків;

10.1.4. надати Страховику можливість прийняти участь у встановленні причин та розміру збитків;

10.1.5. передати Страховику всі документи і виконати вимоги, необхідні для здійснення Страховиком права на зворотні вимоги (регрес) до осіб, винних у збитках.

10.2. Перелік документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків:

- заява Страхувальника про виплату страхового відшкодування;
- повідомлення Страхувальника про настання страхового випадку;
- примірник Договору страхування (страхового полісу, страхового сертифікату);
- належним чином засвідчена копія Гарантійної угоди, Гарантії (Поруки), а також Непрямої гарантії (якщо така є);
- копія контракту (договору, угоди), тендерна документація;
- документи про заставу (якщо є);
- оригінал або належним чином завірена копія вимоги кредитора (бенефіціара) на оплату заборгованості, пред'явленої боржнику (принципалу);
- оригінал або належним чином завірена копія вимоги кредитора (бенефіціара), пред'явленої Гаранту (Поручителю), або судового позову про стягнення боргу;
- документи про задоволення Гарантом (Поручителем) вимоги кредитора (бенефіціара);
- копія ухвали суду про порушення провадження у справі про банкрутство боржника (принципала) або Гаранта (Поручителя), або копія ухвали суду про банкрутство Позичальника - боржника, або копія ухвали суду про санацію боржника (принципала) або Гаранта (Поручителя) і план санації боржника (принципала) або Гаранта (Поручителя) і відповідна ухвала господарського суду про її затвердження; копія ухвали суду про припинення порушення провадження у справі про банкрутство боржника (принципала) або Гаранта (Поручителя); копія позасудової Мирової угоди або рекомендацій розпорядника майна боржника (принципала) або Гаранта (Поручителя); копія платіжної угоди та ін.;

- копія протоколу про накладення арешту на майно боржника в рахунок стягнення боргу, виконавчий документ (виконавчий лист, акцептовані боржником платіжні вимоги, виконавчий припис нотаріуса тощо) або докази визнання боржником вимог кредитора тощо;
- довідка про доходи боржника (принципала)-фізичної особи;
- у разі смерті боржника (принципала)-фізичної особи - нотаріально засвідчена копія свідоцтва про смерть; у разі постійної втрати боржником (принципалом) - довідки медико-соціальної експертної комісії про встановлення відповідної групи інвалідності; у разі тимчасової втрати працездатності - копія листа тимчасової непрацездатності, копії, виписки з амбулаторної картки та/або історії хвороби, акт про нещасний випадок тощо;
- копії документів, що посвідчують Страхувальника - юридичну особу або фізичну особу-підприємця; копії паспорту та довідки про присвоєння податкового ідентифікаційного номеру Страхувальника - фізичної особи;
- висновки компетентних органів, незалежної експертизи (за наявності);
- інші документи на вимогу Страховика, що стосуються причин і обставин настання Страхового випадку та розміру збитку.

11. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ.

- 11.1. Страхові відшкодування - страхова виплата, яка здійснюється Страховиком в межах страхової суми при настанні страхового випадку.
- 11.2. Виплата страхового відшкодування проводиться Страховиком згідно з Договором страхування на підставі заяви Страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених умовами страхування) і страхового акту, який складається Страховиком у визначеній ним формі.
- 11.3. Страхові відшкодування виплачується у розмірі фактичного збитку Страхувальника в межах страхової суми та в строк, визначений Договором страхування.
- 11.4. Страховик має право відстрочити виплату страхового відшкодування з обов'язковим повідомленням про це Страхувальника, якщо у Страховика є обґрунтовані сумніви в законності права одержання Страхувальником страхового відшкодування - до тих пір, поки не будуть подані необхідні докази, але не більше ніж на 60 календарних днів.
- 11.5. Збитки, що настали після закінчення строку дії Договору страхування, відшкодуванню не підлягають.
- 11.6. Якщо завдані Страхувальнику збитки частково компенсовані іншими особами, то Страховик виплачує різницю між сумою, що підлягає відшкодуванню за Договором страхування, і сумою, що була компенсована Страхувальнику іншими особами.
- 11.7. Якщо на момент настання страхового випадку предмет Договору страхування був застрахований в інших страховиків, то страхові відшкодування виплачується в розмірі, пропорційному відношенню страхової суми за укладеним Договором страхування до загальної страхової суми за всіма укладеними Страхувальником договорами страхування щодо цього предмета Договору.

12. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ АБО ВІДМОВУ В ЗДІЙСНЕННІ ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ.

- 12.1. Рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування приймається Страховиком протягом 5 (п'яти) робочих днів з дня одержання всіх необхідних документів, що підтверджують факт настання страхового випадку та розмір завданих збитків.
- 12.2. У випадку виникнення у Страховика сумнівів щодо обставин настання страхового випадку, а також розміру завданих збитків, Страховик має право робити запити у правоохоронні органи, банки, медичні заклади та інші підприємства, установи та організації, що можуть володіти інформацією про обставини страхового випадку. При цьому, строк прийняття відповідного рішення Страховиком щодо виплати страхового відшкодування може бути подовжсний до моменту отримання відповідей на направлені запити, але не

більше ніж на 60 календарних днів.

12.3. Якщо за фактами, що є причинами настання страхового випадку, внесено відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань чи справа розглядається в суді (в цивільному, господарському, адміністративному чи кримінальному провадженні), строк прийняття відповідного рішення Страховиком щодо виплати страхового відшкодування може бути подовжений до закінчення розслідування або судовою розгляду.

12.4. Рішення про виплату страхового відшкодування закріплюється складанням страхового акту.

12.5. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється Страхувальнику у письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови.

13. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ.

13.1. Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

13.1.1. навмисні дії Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України.

13.1.2. вчинення Страхувальником (працівниками Страхувальника) або іншою особою, на користь якої укладено Договір страхування, умисного злочину, що призвів до настання страхового випадку;

13.1.3. подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет Договору страхування або про факт настання страхового випадку;

13.1.4. отримання Страхувальником повного відшкодування збитків за майновим страхуванням від особи, вищою у їх заповіданні;

13.1.5. несвоєчасне повідомлення Страхувальником Страховика про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

13.1.6. інші випадки, передбачені законом.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхових виплат, якщо це не суперечить закону.

13.2. Відмову Страховика у страховій виплаті може бути оскаржено Страхувальником у судовому порядку.

13.3. Негативний фінансовий стан Страховика не є підставою для відмови у виплаті страхового відшкодування Страхувальнику.

14. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН В УМОВИ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

14.1. Будь-які зміни в умови Договору страхування здійснюються за взаємною письмовою згодою Страховика і Страхувальника шляхом укладення додаткових угод до Договору страхування, які стають його невід'ємною частиною з моменту підписання.

14.2. Про намір внести зміни в умови Договору страхування Сторона договору-ініціатор змін повинна письмово повідомити іншу Сторону Договору страхування не пізніше, ніж за 5 (п'ять) робочих днів до запропонованого строку внесення змін, якщо інше не передбачено Договором страхування.

14.3. Якщо одна із Сторін Договору страхування не згодна на внесення змін до Договору страхування, протягом 5 (п'яти) робочих днів вирішується питання про дію Договору страхування на попередніх умовах або про припинення його дії.

15. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

15.1. Дія Договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

15.1.1. закінчення строку дії;

15.1.2. виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

15.1.3. несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені Договором страхування строки. При цьому Договір страхування вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування;

15.1.4. ліквідації Страхувальника-юридичної особи або смерті Страхувальника-фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених ст.ст. 22, 23, 24 Закону України „Про страхування“;

15.1.5. ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

15.1.6. прийняття судового рішення про визнання Договору страхування недійсним;

15.1.7. в інших випадках, передбачених законодавством України.

15.2. Дію Договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

15.2.1. Про намір достроково припинити дію Договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 (тридцять) календарних днів до дати припинення дії Договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

15.2.2. У разі дострокового припинення дії Договору страхування за вимогою Страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору страхування, з утриманням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

15.2.3. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов Договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

15.2.4. У разі дострокового припинення Договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов Договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору страхування, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

16. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ.

16.1. Всі спори, які можуть виникнути між Страховиком і Страхувальником за Договорами страхування, розв'язуються шляхом переговорів, а у разі недосягнення згоди - в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

16.2. Сторони мають право передати спір на вирішення третейського суду за взаємною згодою, уклавши третейську угоду (як шляхом складення окремого договору, так і шляхом закріплення у Договорі страхування третейського застереження).

17. ОСОБЛИВІ УМОВИ.

17.1. Зміни та доповнення до цих Правил обов'язково подаються Страховиком для реєстрації до уповноваженого органу з нагляду за страховою діяльністю.

17.2. Обставини непереборної сили. Сторони Договору страхування звільняються від

відповідальності за невиконання своїх зобов'язань за Договором страхування на час дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин), визнаних такими згідно із законодавством України.

**БАЗОВІ СТРАХОВІ ТАРИФИ З ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ
ВИДАНИХ ГАРАНТІЙ (ПОРУК) ТА ПРИЙНЯТИХ ГАРАНТІЙ**

1. Базовий страховий тариф з страхування виданих та прийнятих гарантій становить 1,5% від страхової суми за Договором страхування.
2. Базовий страховий тариф з страхування виданих порук становить 2,3% від страхової суми за Договором страхування.
3. Залежно від виду Гарантії (Поруки), тривалості і предмету гарантійних зобов'язань, умов контакту, наявності та виду забезпечення, фінансового стану, платоспроможності, репутації боржника (принципала), розміру страхової суми, наявності та розмірів або відсутності лімітів страхової суми та інших чинників, що впливають на ступінь страхового ризику, до базового тарифу застосовуються понижуючі або підвищуючі коефіцієнти від 0,01 до 8,0.
4. Норматив витрат на ведення справи становить не більше 40 % страхового тарифу.

Актуарій /См'ян О.В.
(підпис) (диплом №01-023 від 10.01.2017)